

REDACTIA IN PASAGIUL ROMAN Nr. 9.

ARTICULELE NEPUBLICATE SE ARDÜ.

ABONAMENTE

NU SE FACU DE CÂTU P'UNU ANU S'E 6 LUNI.

PENTRU CAPITALA BUCURESCI :

Pe unu anu [52 numere] leu 24.
Pe sese luni [26 numere] leu 12.
Unu singur exemplar banu 50.
Linia de reclame și inserțiuni leu 2

In București, abonamentele nu se facu de câtu la administrația diarulu, pe banu gata.

Diarulu apare nă dată pe săptămână : DUMINECA — Administratore, TOMA I. STOENESCU.

Suntu rugați toți D-nii abonați, alău căroru abonamentu espiră cu No. 13 din 26 Martie 1877, și la care amu scrisu, să bine voiască a grăbi înapoiera listelor din preună cu sumele adunate, pentru a putea administrația diarulu să reguleze espediția mai de timpuriu și spre a nu suferi intrerupere în expediere.

SUMARIU :

1. Carte confidențială, dată de popa Tache fratelui său în bită, beizadea Ciupică, poesie de MOISE.
2. D'ale dilei, a măncat păpara uenitul lui Gneis, de SCĂRMUȘU.
3. Scrisoarea conului Măscarache către banchetarii centrului fără cap, poesie de MOISE.
4. Amor. Mulți chemați puțină aleși, adică mulți il vorbesc și dar puțină il simt, poesie de BAVIN.
5. O ghicitoare politică. Drăpta, Centru, Stânga, de MOJICESCU.
6. Dorul de protoliu. Câtă nu oftează pentru el, poesie de JE-NICA.
7. 100 Versuri Alexandrine, dedicate amicului meu Al. V., poesie de JULIUS I. OSCAR.
8. Reflectări. Ce se reflectă? poesie de DEM. CONSTANTINESCU.
9. Naivități stilistice oficiale, de LICA.
10. Cum stăm. Cum vrem, poesie de MOISE.
11. Bibliografie. Imbogățirea literaturii.
12. Anunțuri.

CARTE CONFIDENTIALA

Săptă-Nuci, 1877, Martie.

Beizadea mărite, de cându eū te sciū, Amu vădutu într'una că ești ififliu, Că n'ai minte multă, că ești flășturatic; Cândrece ca ghiaça, când cald cajeratic, Dér' mi-am disu în mine, fie cum o fi Décă-mi dă parale eū îl voi sluji. Ast-fel, cu putere, mult te-am susținut, Dér veni minutul, când noi am cădutu. De atuncea nu e nicu unu anu de dile, Si cu tōte astea, eū nedându'ți sile Mă vădui d'odată urgisit, uitat; De preotul Tache n'ați mai întrebătat. Când credeam, mărite, că m'a părăsit, Vădui că'mă dai mâna ca amic iubit,

Mă facu pre mine, să cred în minune; C'o să viă éră ale vremuri bune. Lui potcapu'n măna și inima'n dinti. Si stătu la pândă, să văd de nu minti. Dar ce-mi fu mirarea, când eū vai! vădui Că la totă tagma ne-a pus pofta 'n cui!... Iar măria-vosstră, ca un vechiu bostan, Căti remasu ridicul, ca un guguman, Musiu-Apostoleanu, frate de ciomege, Vădendu că nimica nu mai pote drege, De multă turbare s'a camu exaltat. (De-i-ar fi de-a-bună, că nu m'a'nbui bat) După astă festă nu potu să gândescu Că o să mai viă, timpul ce doresc; Deci mă tragă departe de Măria-Ta, Nu'ți fac temenele pîn' nu m'o chema Dar sunt fără sigur, c'o să mă chemă. Căci fără de mine, bors eu stir măncat. POPA TACHE.

Curier : MOISE.

D'ALE DILEI

Eroul săptămânei fu d. Apostolénu! Acestu senatoru distinsu prin talentul său de șicană, credu că a venit momentul d'a'și ilustra evidență; și pentru aceasta, declară resbelu de mórte ministerului!

Inainte ca și în totu timpul cătu ținu campania în care d. Apostolénu c'uă cerbie de necreduțu têrî Senatul și ministerul, Pressa, și îndeplini cu sfînțenia détoria d'a îmbărbăta pe eroul său, care avé să se distingă într'o luptă, ai căria lauri, décă aru fi fostu reputații, aru fi găsitu destule alte capete spre a fi purtați!

«Credem că d. Apostolénu va fi la înălțimea situațiunii și că Senatul pătrunsu de greutatea ei, astu-felu pre-

cum distinsul senatoru va sci s'o încondeze, va da votul de neîncredere, ce se cuvine unu guvernă care... s.c.l.»

Ecă propriele cuvinte ale Pressei care aprinseră focul din micul sufletu alău avocatului din Focșani, și'lă facura ca două dile d'a rândul să dea asalturi bâncei ministeriale când după scaunu de senatoru, când de la înălțimea tribunei.

Spectacolul era superb!

D. Apostolénu luptă din respiteri și se arăta demnă de îmbrățișarea ce-i dete centraliști, în urma ziafetului din palatul Dacia; décă totuși cerbicosul senatoru nu putu să înfrunte banca ministerială, reuși celu puțin să răpescă unu zimbetu de pe buzele d-lui Desliu, care ca mai fin, surîdea de navitățile în serviciul căroră d. Apostolénu pusese totă nostimitatea sea și totă forța de mimică de care pote să dispună un micu avocat din provincie.

După două dile de ciocniri continue ostilitățile se suspendă și matorul corp procedă la numărarea campionilor din ambele părți.

Ce desilușire pentru eroul nostru, când după acéstă verificare se constată că din partea sea nu remăsese de cât uă mică minoritate de victime, pe când în partea adversă se număra uă mare majoritate de victorioși!

D. Apostolénu înecat în tupeul în care se scăldase, plecă coprinsu de amărăciune; în urma sea nu se audă de cât accentele acestu duretosu regret: «Pecatul de atâtea cuvinte perduite în zadaru!»

Dar ceea-ce mai este interesant a remarcă în discuțiunea ce provocă teribila interpelare din Senat a avocatului din Focșani, este discursul d-lui Dimitrie Ghica.

Vechiul nostru parlamentară, nu scăpa nică o ocasiune spre a să arăta suficiență i proverbială. Astă-felă discursul său este un capo-d'opera de humorism, mai ales în partea în care să sprijină temerea ce are de *fracțiune*, ca și când pe beizadăua lără socotită cine-va *întregu*.

A vorbită cu acăstă ocasiune și prea sănătia sa Mitropolitul Moldovei; dărău povestea vorbei: «décă tacea, filosofu rămânea!»

Este însă de așteptat că d. Sihlénu să declare décă se simte satisfăcută de apogeul ce i s-a făcută în *vieță*, său așteptă altă apoloziști care să-lu flateze cu colori și mai piperate.

Dărău acăstă cestiune e de domenul d-lui Sihlénu și ală Camerei care l'a aleșu vice-președinte.

Noi în urma fiascului făcută în Senatul de noua consorterie de la Dacia, acceptăm să vedem care și va mai fi îndrăsnela pe viitor?

Pînă atunci îi angagiăm să nu și turbure pacea, căci Poliția capitalei a pusă la cale stîrpirea făcătorilor de rele.

Fie ca acestă flagelă să-i curețe pe toți!

Amin!

Scărmușii.

SCRIȘOAREA CONULUI MASCARACHE CATRE BANCHETARII CENTRULUI

Boeră dumneavăstră, multă plecăciune,
Mă ertăți de ceea ce am a vă spune;
Ca părinte-al vostru, din luna lui Marte,
Am totă dreptatea să vă certă în parte,
Când vădu că la mine nu vă mai gândiți,
Când dați la banchetari și nu mă poftiți!
Audi cutezană! ești prieten vechi
Să nu mă dați și mie puțintel curechiu
De la masa văstră, ce au să căti dat,
Unde numai singur eu nu m'am aflat!...
Adevăr, nu-i bine a scote pă nas
Ce-a făcut la nimenei, dar mor de necaz!..
Totă lumea sciă, căt vă am ocrotit
Espinendu-mă cinstea, pă m'am necistit?
Eu, care atâtă tinem la onore?...
În cât de sihlete, mă dat în lingore!...
Si retras de lume, stau la Gelășei,
Negândind nimica de cât la aș mei;
Ești iacă acumă primescu drept resplată
Uitare complectă, de la a mea ceată!!
Poftim! mijlocesc de mai fă baroni
Din vătafi de grajduri, din mojici cocon!..
Căpoți te lovesce multă fericire,
Cum dete pă mine, cu multă grăbire!
Mă mir, frate dragă, cum ați cugetat
La banchetul vostru, de nu măști chemat!
Maă auă, — se spune, — că nici prea sfintitul
Părintele Tache, poroclit cinstițul,
N'a fost l'astă masă, aşa de bogată! —
El ce scîti că are gura cam uscată,
De când nu mai suntem noi la minister.
Pentru ce aiasta?... Un respuns vă cer!
Voii scîti forte bine, că el s'a luptat
Pentru NOI și TEA ca un demn bărbat!
In loc să-i dați cinste, venerațiune,
Nu-i dați nici ulcăoa din vremile bune!
Asta să numesce nerecunoscință
Pentru prea sfintia, după mea credință.
Noi, fruntași tărei, unul cu ciomagul;
Altul, vornic mare, în mâni cu toagul!
Noi! s'ajungem astădi ne băgați în séma,
Să nu ni se dee, puținică zémă
De la acea masă, unde-a ospătat
Altii, ce ca mine nici că s'a luptat!..
Uni dintră dênsii, cum e Bizadăoa,
Incepuse chiară să-njură Ortaoa,
Săstădăi în unire, vă e președinte,
In loc de-a alege pe sfântul părinte,
Saă pe mine însumă, ce vă am sustinut
Si din slugi plecate, boeră vă am făcut.
Mă vă dzic odată, să nu mă uită!
Căci nu sunteți vrednică, pașimă să căleat!..

Maă avem o leacă, și-o să ne-ntâlnim,
Totă la închisore, să ne pocăim;
Decă, ar fi maă bine, să nu ne certăm,
Să trăim în pace, căt liberă ne-aflăm!

Pentru conformitate: MOISE

AMOR.....

Amor, șoptesce vîntul prin erină în murgă de sără,
Amor, șoptesce rîul și pasarea în sboră,
Amor, și fericire — repetă florea ieră,
Amor, și armonie: în tôte vădă amoră!

Amor! Căci ce-i maă dulce în astă scurtă vieță;
Amor, repetă junii și fiicele în coră.
Amor, dică și ești astă-dăi coprinsu de o negră cete,
Amor.... însă de tără, de scumpu'i viitoră.

Amor, de-a mea cîmpie și vîtră strămoșescă:
Amor, de locul unde eroi zacă îngropăți,
Amor, d'ori ce suflare ce-i vie Românescă,
Amor, de libertate, de-a tără bravă bărbătăi...
Bavin.

GHICITURI POLITICE DREAPTA, CENTRU, STANGA

Sub acestu titlu ese maă bine de o lună de dile nisice articole în diarul *Timpul* subscrise de d-lu C. Brăiloiu. Prin aste articole, d-sa cu diferite argumentații trase din istorie și cărti de știință, vrea să ne constate că partidul *centru* n'a existat în România, n'are rațiune d'a exista, și prin urmare diarul *Pressa* nu este organul unui partid, ci a unei gasce de ambicioș.

Să ne permită d-lu Brăiloiu a'i spune ritosu că se însă, său maă bine că cu dinadinsul se face ageamă și se preface a nu sei istoria.

Celă maă din urmă bucher e în stare să-i spue că o dată cu venirea Fanariotiloru în țara Românescă și Moldova care nu scia altă stare de omenei de căt boeră și poporă, adică căpitană și ostăș, s'a pripășită de o dată o stare de omenei, compusă maă cu sămă din streină, care a stîrpită incetul semență boerilor pământeni, a pusă piciorul pe grumazul sărmănu poporă, s'a îmbogățită din jăfuirea amândurora claselor și a acaparată totă bunurile, totă demnitățile.

D-sa care e omu din protipendadă, omu cu cunoștință de carte, omu care a luată parte activă la multe din evenimentele politice ale tărăi, omu care cu vremea a fostu cam de tôte, a fost vîrșită în tôte partidele și a dat măna după împrejurări, cu totă lumea, cunoscă pe acea clasă de omenei; scie cum o numesce poporul și are cunoștință de tôte aplicările săle și de tôte aptitudinele.

Mă mir forțe cum d-vostră d-le Brăiloiu, d-vostră care aveți bună memorie și care cunoșteți forțe de aproape astă soiū de omenei, ată putută uita pe aceia cari și-a începută cariera în dosul butelor boeresci cu cureaule în mănu, apoă a treută din poziția de seciori boeresci în aceia de sufragiu și din sufragiu a ajuns vătafi de curte?

Ată uitătă pe acei omenei care după ce au pusă măna pe averile d-vostră le-a ciupită, le-a storsu, le-a ciuntită, a profitat de slăbiciunile și neîngrijirea d-vostră și s'a îmbogățită din avereia d-v., lăsându pe multă din d-v. pe drumuri săraci lipiți pământului?

Ată uitătă pe aceia care pînă eră vă lingea mănilă și adă vă stropesc cu noroiul trăsureselor loră, vă insultă cu desfrânaerea luceștilor loră, vă maîmuștesc deprinderile și vă imită viciurile cu banii storșii de pe la d-v?

Ată uitătă pe aceia ce născuți în obscuritatea aă fostu instruită prin caritatea publică, admisi în societate prin bine-voitorea generositate a unor boeri ca Golești, Rosesci, etc., s'a lipită de liberali și a practicată împreună cu dênsii pînă ce a ajuns la ținta dorințelor lor — la putere — și carii după ce a ajuns acolo, s'a lepată de ei, s'a unită cu d-v., aă trăită cu d-v., vă a împinsă adesea să comiteți multe greșeli, și acumă după ce vă crede îndestul de compromiș, se lepădă și de d-v. cum s'a lepată de liberali, se despărte de d-v. și formeză unu nuou grupă ca de astă dată să se folosească numai ei și a loră de folosele puterii?

Cum, d-le Brăiloiu, ată uitătă pe *cioceoi*, pardon voi am să dică pe centraliști?

Cred că de acum încolo nu veți mai susține asemenea anacronismuri, veți recunoște că există și există o a treia partidă, o a treia clasă, partida *centralul*, clasa *parveniților*, *gașca ciocălor*, veți înceta dăi maă chema lângă d-v., căci nu și-a locul acolo, și veți repudia cum să repudiază liberali și veți înceta dăi maă onora cu ghiciturile d-tale politice.

Mojicescu.

DORUL DE PORTOFOLIU

(Musica de Scheleth, poesia după Göethe)

DEDICATĂ CONULUI MIHALACHE COGĂLNICÉANU

Si ore te-amă perdută pe tine
O portofoliu, ce multă slăvescă?

Ah! âncă totă maă simțu în mine
Unu doru, ce mi dice să te iubescă.

Ca Flămânditul care așteptă
Unu codru, fomea spre-ași potoli,
Când cucuveaua se redeșteptă,
Cântându de capu'i întréga di,

Astă-felă pe strade, senat și birturi,
Strebate ochi'mi plini de multă doru,
Te chiamă-ntr'una, a mele cânturi
O, vin' iubite, vino că moru!...

Parodie de JENICĂ

100

VERSURI ALEXANDRINE

DEDICATE AMICULUI MEU ALEXANDRU V.

I

«Iubite Alexandre, îți scriu din Bolintină
Să iuă maă antătuie tăie frățescă să mă 'nchină;
Apoi, să-i spună că amicu-tăi e bine, forțe bine,
Dorindu că și tu asemeni să-i scriu și despre tine.
Să-mi scriu dă cum te afli și ce-i prin Bucurescă
Prin astă chaosu de rele în care vietuiesc;
Prin astă chaosu în care și binele și răul
Săracul și bogatul, virtuosul și pigmeul,
In misere colibe uitate, lângăzescă,
Său prin palate măndre în lucru predomnescă.

II

«Să-mi scriu dă cum virtutea urită e de totă,
Cum suntă gonită de omenei acei ce nu suntă hoți.
Cum dreptu 'n săracia lăsată este să pără
De fome! cândă acia ce storci sărmăna tără,|
Ce vîndă ale ei drepturi străinilor pigmei,
Si sugă ca hyde crunte și chiar sâangele ei,
Inotă în avuță, se îngâmfă în mari palate!
Ce timpuri, ce moravuri!... Să-mi scriu iubite frate,
Cum binele perpetuu e totu de rău invinsă
Să oră ce este nobilă, frumosă, din toți s'a stinsă.

III

«Da, scrie'mi, Alexandre, pe acolo cumu petreci :
Pe unde te maă primbl și cum timpul îți treci ?
Te duci la teatru săra : cea scolă venerată
Si unde ca'n prezintă înainte-ne s'arată
Măririle trecute și acei divini eroi,
Ală cărora sacru sănă aș nu maă curge 'n noi,
Ce aprinși de dorul tărăi, de săntă ei iubire,
Făcea prin lupte crâncenă a mumei loră mărire :
Căci ei în cîmpul luptei cu toți veseli muriau
Si dulcea libertate prin sănă-o căstiga!

IV

«O ! timpuri de mărire, ce-uă dată-ați strălucită !
Si voi, străbuni, ce-n lupte cu fală ați perită !
Trecuta-ți vai ! cum trece unu visu de fericire,
Si urmașii-vă uitătăi chiar sănă-vă amintire !
Ce vîrei ?... chiar simțimentul, din ei, de Românișm
Perit'a, căci plecată suntă slugă la străinism !
Si vai ! le vine tără, pre ce ?... pre decorații...
Dér... iartă-mă Alexandre, căci de astă disertații
Nu'ă locu aci și éca revină la ce-i dicémă :
Pre unde te maă primbl ? fmă pare că întrebamă.

V

«Te duci pre la soirele dansante, unde intălnesci
Frumoase domnișore, — de cari te 'nebunesc. —
Si cari aruncă ochiade și împartă la dulci surisuri,
Mă dulci de cătă acele ce nimfele dă 'n visuri
Acelor sărmăni miseri ce n'au în viață loră
Unu césu de fericire, nă di fără de doru !?
Si unde în repezi valsuri amanții cu 'nfocare,
Sburându în giurul săle în strânsă 'mbrătișare,
Iși dau săruturi tandre ?... Ia spune-adereată,
Ce buđe sărutătăi în valsul ce-a jucat ?

VI

«Pre Boulevard, trotoare, te primbl însersetă ?
Pre unde copilașă își vinde la mezatū
Si grati și junete și-amoră acelu care
Pre deneșe e gata să dea unu preță maă mare !?...
Ce-i și vinde și onoreă, iubite, spre-a putea
Cu astă preță, ce grozăvia !... să-i scotă pânea sea !?...
Amară pâne, Dómne, și scumpă, căci cu prețul
Onorei e cumpărată !... și când vedem disprețul
Ce lumea le aruncă, nevrându insă a sci
Că este amenințată de fome a peri !...

VII

«Apoă, la-așa numite acolo'n Bucurescă,
Café Chantants, — ca'n Franță — sau Cârciumă boerescă
Curățu pre Românescă ? — și ce maă vedă prin ele ?
Vedă jună ce-i petrecă vieta prin astă cafenele
In brațele orgiei de viță aruncați ?...
Din imoralitate, o jună vă rădică !
Fugită de ale plăcerii momeli înselătore,
De-a ei privire dulce, figură-atragătoră,

Si nu-o urmați pre děnsa ! O jună, fugiți de ea,
Căci făr' a sci 'n abisul de viții veții cădea !

VIII

«Da ! scrie'mi despre tōte, amiculă meū iubită ;
Cătă despre mine astă că sunt prē fericită
Aci 'n sînulă naturei măreță răpitore :
Căci numai děnsa-alină, ca mună iubitore,
Durerile acelor ce 'n lume pătimesc !...
Că aici e fericearea ce-atâtea o doresc,
Ce 'n darnă o cată omulă prin lumea scomotosă,
Căci děnsa stă retrasă prin selba răcorosă ;
Ea fuge din orașe în alăt naturei sină.
Aici e viața dulce și traiulă mai senină.

IX

«O da, natură săntă ! în sînulă tău plăcută
Imă place să treacă viță'mi ! în sînă'mi m'amă născută
Să vroiă să moră în sînă'ti : Aci unde domnesce
Virtutea, amicia și-amorulă infloresc
In anăm necorupte, în sfintă fecioresc.
O ! dragă Alexandre, aicea nu găsesc
Nu, vila servitute, iubirea mincină,
Conrupția ce perde uă inimă frumosă !
Nici intriga, nici ura ce sfâșia pre frați !
Aci 'i deviza : «Unul pre altul vă ajutați !»

X

«Da, dragă Alexandre, aici vroiă să trăiesc :
Sum fericită și în viță altă lucru nu doresc.
Nimica nu umbresc, nu 'ntunecă, amice,
A viță'mi bucurie : de aceea sum ferice.
Déră numai cătă uă dată în peptulă meu ună doră
Se nasce, și'lă consumă cu focu' ardătoru' !
Atunci spre capitală priviré'mi intristată
O 'ntorcă, gândindu la aceia ce mă numiau uă dată
Ală loră amică, și 'n lacrami dică : «Dómne să nu moră
Până n'oioiu' vedea încăuă dată pre aceia ce'ī adoră !....»

Julius J. Oscar.

REFLECTII.

Precumă e unda de vîntu bătută,
Mereu mișcată din locul ei.
Așa e lumea : Adăi te salută
Mâne te 'nsultă, căci de... ce vrei ?...

Precumă e frunda ce să măghâie
De vîntulete pre sînulă ei,
Saă este smulsă, dusă 'n pustie,
Așa 'i destinulă, căci de... ce vrei ?...

Dem. Constantinescu.

NAIVITĂȚI STILISTICE OFICIALE

Cititorii gazetei oficiale, voru fi remarcătu negreșită naivitatele de cari voimă a vorbi și cu cari a-desea oră este plină organulă guvernului. Totu' și speră a nu scăpa cui-va din vedere, și totu'-d'uădată spre a face uă placere confrăților noștri de la *Timpul* cari de cătă-vă timpă se ocupă cu colecționarea unor asemenea naivități, ne-am propusă a da pentru adăi căte-va specimine.

Intr'uă circulară a d-lui ministru de resbelu către prefecti, prin care arată voiagiu ce are a face *armăsari Statului* în stagiunea propice pentru întrebunțarea loră, cîtim următorul paragraf :

... «Amă onorulă a vă face cunoscută, că în conformitate cu cele prescrise de acestu regulamentu și avându în vedere înlesnirea ce ară resultă pentru proprietarii de epe din diferite centruri; considerând însă etc.»

Amă dori să scimă decă acestu modu d'a scrie se basăză pe vre-unu nou cursu de *stilistică militară* editată de d. Colonel Slănicenă.

Noi ne declarăm incapabili de a'lă pricepe.

*

Uă altă naivitate stilistică — spre a nu vorbi de cătă de date recente — găsimu în referatul D-lui Ministrul ală *instrucțiunei publice*, inserat în Monitorul de la 3 corentă și relativă la acceptarea bibliotecii repausatului Costa-Foru, donată facultății din București.

In acestu referat cîtim :

«George Costa-Foru care a ilustrat și c.l. a voit ca în diua căndă uă mōrte prematură ilă va răpi să lase și uă *memorie materială* demnă de elu.»

D. Chițu va bine-voi să ne arate dictionarul filosofic în care va fi găsită d-sa, explicaționea *memoriei materiale*.

Décă nu este unu *lapsus linguae*, este de sigură uă *naivitate stilistică* demnă de unu biurocrat cu... barbișon.

Déră așa numitele *bulletine exterioare* cu care se umple cătă două colone ale monitorului, în dilele căndă comunicatiunea nu este întreruptă, ce specia de naivitate mai suntă ?

D. Redactor le-ară putea numi mai nemerită *bulletine exterioare*.

Intr'adăvără aici nu e vorba de cătă de niscesc traducțion din diferite organe franceze; acătă traducționă ansă ne prezintă unu specimen de naivitate pe care nu'lă putemă trece cu vederea. Atunci cuvinte ca *délé, douane* etc., pe românesc se traducă *deleu, duană* etc.

Ce lesnioscă lucru ară fi căndă traducționile din franțozește s'ară face după acestu modelu datu de Monitor.

Nimeni n'ară pricepe, dar totă lumea ară face haz. Acătă ne vine a crede că este pe placul d-lui Directorul ală gazetei oficiale, care este renomită în lucruri *hazii*.

Lică.

C U M U S T Ă M Ũ

Lumea întrăgă, cu mic cu mare
Vede prea bine astă-dă cumu stămu,
și toții se-ntrăbă fără-ncetare,
De ce ca raculă înaintămă.

Puțină în teră aă bană grămadă,
Majoritatea suntemă calici,
Dară facemă ifosă, fanfaronașă,
Căndă n'avemă chiară doă firfirici.

Ce ?... țara năstră n'avă sorginte
De avuță, spre-a ne hrăni ?...
Saă eă noi însușă n'avurămă minte
și ne plăcură a risipi ?...

În ale țerei nu stămu mai bine,
Căci datoria se ține lanțu ;
Cu împrumuturi astă-dă oră-cine
Nu dă din pungă nici chiară unu sfantă.

Cine'ī de vină ?... e biata țară ?
Nu, căci ea vecinie ne-a totu hrănită ;
Decă, suntă de vină cei ce furără
și de subu cloșcă oulu pitită !...

Tăranișu gemă, în săracia,
Suptă de satrapii ce aă căduță ;
Ascăptă mōrtea cu bucuria,
Căci neaverea l'a abătută !...

Cine'lă aduse în astă stare ?
Dacă nu ceia ce aă făcută
La monopoluri, și'impozită mare
Spre-a lă din mānă totu ce-a avută

Comerciantul mereu se plângă,
Că nu mai merge negoțulă său ;
Credită nu are, paguba-lă stingă,
Nu să mai pote să stea mai rău.

Dară cine strică ? Toții credă că scie
De ce noi astă-dă rău ne aflămă ;
Cătă vomă fi numai în săracia
Numai ca raculă o să umblămă.

Funcționarii, în mare parte,
Lăsați pe drumuri din ală loră postu,
Aă buzunare, ce-nă fundă suntă sparte,
și nicărea n'aă nici unu rostă !...

Dară de ce astă ? Lumea pricepe,
Căci visteria s'a săracită ;
Aă nu plătăsece nici două cepe,
Căci para chiōră nu s'a găsită !...

Numai Jidaniștău încă bine,
Ală loră e *Timpulă* spre a trăi ;
El ne esploată fără de rușine
și apoă se plângă că'ă vomă snopă !...

A cuvă e vina, că ađi în teră
Amă ajunsă însușă, slugă la Jidaniștă ?
Toții credă că sciă astă păpară,
Căci o măncărămă atâtăea ană !...

Moise.

BIBLIOGRAFIE

A esită de sub presă și se află de vîndare la tōte librăriile, o elegantă carte, tratându o materie fără frumosă, și pe cătă ea este de frumosă pe atâtă și de plăcută, cu care se mai învățesc literatură năstră națională.

Profitându de plăcuta ocasiune ce ni se prezintă noi recomandăm lectorilor noștri acătă carte al cărui titlu este :

LIMBAGIULU FLORILORU

ELABORATA DE

D-na VETURIA M. FLORENTIU

PRECEDATĂ DE PORTRETUL și BIOGRAFIA AUTOREI.

EDITIUNE A II

Revădită și adăogită de D-na PARASCHIVA M. FLORENTIU, succesoarea autorei.

Prețul unui exemplar 3 lei noă.

A esită de sub presă și se află de vîndare la tōte librăriile din teră :

NOTA

ASUPRA

BASINULUI TERTIAR

ȘI LIGNITULUI DE LA BAHNA

(Județul Mehedinți)

de Grigoriu Stefanescu

Profesore la facultatea de științe

A esită de sub presă și se află de vîndare la tōte librăriile din teră :

UNIVERSITATEA DE IASI

SI

FONDATORELE SEU

DE

Miltiade Tzony.

Profesore al aceleii Universități

Răspunsu la interpelaționea d-lui Cogălniceanu în Senat din ședințele 1, 3 și 4 Februarie anulă curentă.

VRĂJITÓREA ROSIA

SÉU

MORTĂ și VIUĂ

două volume mari în 8°

Aă apărută de sub presă două volume și se află de vîndare, cu preț de 6 lei nuoă, în Galați, la administraționea diarului; în București, la librăriile Soecă și C-nia, frații Ioanită și C-nia și E. Graeve și C-nia; în Iași, la librăria Dem. Daniel; în Brăila la libăria Unirea; în Craiova la librăriile frații Sa mitca și Aron Zviebel; în Ploesci, la librăria G. Kărjean; în Bărlad, la D. M. Barbu, comerciant; în Turnu-Măgurele, la librăria Tomșa.

ANUNCIU.

Rafturi, teșghele, lămpă și altele se află de vîndare cu prețurile reduse cu desăvârsire, doritorii a se addressa Calea Mogosoei No. 69, în Casele D-lui Dr. Fotino. —

Vasilescu & Baltador.

Risulă celoră cu capete de prostia ce au făcută în senatul centraliștilor cei fără capete.